

І знову заграли сталевії сурми (вояцька)

Кубань

Жваво

♩ = 105

І зно - ву за - гра - ли ста - ле - ві - ї сур - ми, і зно - ву зіт -
ха - є дів - ча... У ніч - ку три - вож - ну, у ні - чень - ку
тем - ну ко - зак о - сід - ла - є ко - ня.
Гей, гей, гей!
Гей, гей, гей, гей! Ко -
зак о - сід - ла - є ко - ня, ко - зак о - сід - ла - є ко - ня.

І знову заграли сталевії сурми,
І знову зітхає дівча...
У нічку травневу, у ніченьку темну
Козак осідлає коня.
Гей, гей, гей, гей! Гей, гей!
Козак осідлає коня. (2)

Коня осідлає, поправить попрягу,
Поправить стрілецьке вбрання,
Найперше козак поцілує подругу,
А потім погладить коня.
Гей, гей, гей, гей! Гей, гей!
А потім погладить коня. (2)

Коня приголубить – прощайте, станиці!
Прощайте, квітучі сади!
Козак дасть коню вороному напитися
Із річки холодної води.
Гей, гей, гей, гей! Гей, гей!
Із річки холодної води. (2)

Прощай, дівчинонько, я скоро вернуся,
Прощай, моя любя, прощай!
Як пташечки знову в саду защебечуть,
З походу мене виглядай!
Гей, гей, гей, гей! Гей, гей!
З походу мене виглядай! (2)